

“Υπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπί Πολίτεων τῆς Ἡπείρου καὶ Μιλτ. Οἰκονομίδου ἔξεδόθη Ἡπειρωτικὸν Ὑμερολόγιον περιέχον ὑλὴν ἐξ ὀλοκλήρου ἀφειδωμένην εἰς τὴν Ἡπείρον, μετὰ σχετικῶν εἰκόνων. Ἡ τοιαύτη συγκέντρωσις τῆς ὑλῆς ἔχει πολὺ τὸν διάδημαφέρον, ἰδίως ἵστορικῶν καὶ ἐθνολογικῶν, ἐνεκα τῶν μελετῶν καὶ ἐντυπώσεων τῶν ἀναφερομένων καὶ εἰς τὴν ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐποχὴν καὶ εἰς τὴν σύγχρονον τῆς ἀπελευθερώσεως. Ἀλλὰ καὶ φιλολογικῶν καὶ λαογραφικῶν δὲν ὑπολείπεται τὸ Ἡμερολόγιον, εἰς τρόπῳ ὡστε νὰ δίδῃ πληρεστέραν, δύον τὸ δυνατόν, τὴν φυσιογνωμίαν τῆς Ἡπείρου.

Ἐν τῇ Πολεμικῇ βιβλιοθήκῃ Γ. Φέξη ἔξεδόθη κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Χ. Νεοκλέους ὁραιοτάτην περιγραφὴ τῆς Μακεδονικῆς ἐκπρατείας ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐλληνιστικούργικὸς πόλεμος, γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. J. Leupen πολεμικῷ ἀνταποκοιτοῦ τῆς «Illustration». Παρακολουθήσας οὗτος τὸν Ἐλλ. στρατὸν μετὰ τῆς Ἐλληνίδος σινέγρην τον ἀπὸ Λαζίσσης μέχοι Θεσσαλίκης ἀφηγεῖται πιστῶς καὶ ἀμερολήπτως διὰ εἰδέ : ἐπεισόδια, χαρακτηρισμούς, περιπετείας.

Ογκωδέστατος ἔξεδόθη καὶ δ Β'. τόμος τῶν περὶ Χαριλάου Τρικούπη πρᾶμασινάτων, περιλαμβάνων τὰ ἀπὸ τοῦ Ιουνίου τοῦ 1884 ἔτους. Μετὰ τὸν τόμον τούτου διενεμήθη ἐπικαίως καὶ δ ΙΔ'. κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν τόμος, ὡς περιέχων ἔγγραφα καὶ ἐνεργείας τοῦ ἀειμήστων ἀνδρὸς σχετικῶς πρὸς τὴν Ἐνωνίαν τῆς Ἐπανάστασον. Εἰς τὸν τόμον τούτους βλέπετε τις ἔξελουσσούντην μεγάλην ἐκείνην μορφὴν ἐν τῇ φωτεινῇ σταδιοδοσίᾳ τῆς μέχοι τῶν ἐλαχιστῶν λεπτομερειῶν, ἵκανων νὰ παράσχωσι πλήρη τὰ στοιχεῖα εἰς τὸν βιογράφον τοῦ μέλλοντος. Οἱ τόμοι οὗτοι, νῦν δὲ ἐμεγαλύνθη ἡ Ἑλλάς, φωνερώνοντες διὰ ὁ ἐπιφανῆς πολιτευτῆς ἑπτηράσεν διὰ προάγγελος τῆς Ἀναγεννήσεως.

Ἄρηρος ἐνδείας ἐπιστημονικῆς καὶ πολιτειακῆς μορφώσεως, δέ τεος Νομικὸς σύμβουλος κ. Ἀριστομένης Θεοδωρίδης ἐν τῷπορο τὸν τίτλον «Ἡ Ἐπανάστασις καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς» ἐφεντά τὰ ἀπὸ τῆς εἰρηνικῆς λαϊκῆς καὶ στρατιωτικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1919 προκούψαντα ζητήματα μετὰ πολλῆς ἀγκυραίας. Μετασχὼν τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς ἡδυνήθη ἐργάτερον νὰ ἀντιληφθῇ τῶν γεγονότων καὶ ἡδη ἀποκοπῶν τὴν ἐργασίαν τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ Κράτους μεταρρυθμίσεως, διατυπώνει σκέψεις ἀξίας πολλῆς προσοχῆς, δύος τελείων ἐκείνης ἡ κακοδιοικησία, ἐξ ἣς προηῆθεν ἡ πολιτικὴ μεταβολὴ ἡ δημιουργήσασα τὸ νέον καθεστώς τῆς Ἀνορθωσεως, οὐ κηρύνεσσει θεμάτως θιασότης. Κυρίως ἡ μελέτη φέρει χαρακτήρα οἰκονομικόν, ἀλλὰ θίγει καὶ τὰ σηναρητικά αὐτῷ γενικώτερα πολιτικά καὶ κοινωνικά θέματα.

Ο ποιητικὸς ογκογραφεῖς τῶν «Μακεδονικῶν ραφαδίων» καὶ τῶν «Σποργαλιέων τοῦ Αλγαίου» κ. Ἀγγελος Τανάγρας συνεχίζων τὴν σειρὰν τῶν ἥδη γραφικῶν μαθιστοριῶν τον, ἔργαφε τὴν «Μεγαλόχαρπον», ἀφήγησιν νησιωτικῶν ἡδῶν, ἡς κυριαρχεῖ ἡ περιγραφὴ τῆς πανηγύρεως τῆς Τήνου, τοῦ προσκυνήματος τῆς Μεγαλόχαρης. Ο κ. Τανάγρας μὲν ἐν ὅφος ἐλκυστικών, μὲ μίαν ἀκοριθή παρατήρησιν, παρακολούθησας ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ναυτικὴν ζωήν, ἀπετύπωσεν ζωηρῶς εἰκόνας αὐτῆς, αἱ δροῦσαι ἔχουν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ζῶντας ἐν μέσῳ τῆς κοινωνῆς βιοπάλης τῶν πόλεων.

Υπὸ τὸ φενδώνυμον Τυμφρῷ τὸδ ὁ Δημ. Παπαδόπουλος, γνωστὸς καὶ ἐξ ἀλλων προεκδιθέντων ποιητικῶν καὶ δραματικῶν ἔργων διὰ τοῦ νέου τόμου του «Ἀρρωστες Ψυχῆς» ἐνιούχει τὴν περὶ αὐτοῦ, ὡς συγγραφέως, ἀγαθῆς γνώμην. Άι «Ἀρρωστες ψυχῆς» εἶνε ἐντυπώσεις ἐν εἴδει ἡμερολογίου, μία σειρὰ ἀσύνδετος μὲν ὡς πρὸς τὸ θέμα, ἀλλ’ ἔχουσα ἐνότητα ὡς πρὸς τὴν ψυχικὴν διάθεσιν καὶ τὰς ποιητικὰς τάσεις τοῦ γράφοντος. Εἴλεν πεξά ποιήματα, τὰ δόποια κυρίως χαρακτηρίζει περίσσεια αἰσθήματος, ἔκφρασις εὐγλωττος ἀγάπης ελλικονιοῦς, παρ’ ὅλην τὴν ρωμανικότητα, ἡ δροῦσα σήμερον δὲν εἶνε τοῦ συρμοῦ, ἀλλ’ ἡ δροῦσα

ὑφίσταται ἐνόσῳ πάλλει ἡ ἀνθρωπίνη καρδία. Ἡ μελαγχολία ἔχει ἐπηρεάσει τὸν γράφοντα, ὃς μισανθρωπική, ἀλλὰ γλυκεῖται, καροτερική. Σπενδεῖ πρὸς ἴδιαν καὶ ἀρθραστατα, τὸν συγκινοῦν οἱ ψυχικοὶ σπαραγμοί, κάποιας Μάγισσας ἀκολουθεῖ τὴν σκιάν, καὶ τελειώνει μὲ τὴν ὁραίαν φράσιν : “Οταν τὰ οώματα πονοῦν, κλαῖνε καὶ δταν σπαραγμούνται οἱ ψυχές, γελοῦνε ! Καὶ εἶνε πολλὰ τὰ οώματα ποῦ κλαῖνε, καὶ εἶνε λίγες, πολὺ λίγες η ἀμοιρεῖς ψυχῆς ποῦ γελοῦνε”.

Ως πρὸς τὴν γλώσσαν, διὰ συγγραφεῖς ἔκαμε πολλὰς παραγωγήσεις εἰς τὸν δημοτικόν, ἀλλ’ ἐν συνόλῳ εἶνε ἐκφραστική.

Τὸ β'. μέρος τοῦ βιβλίου παταλαμβάνει τοπικάντον κοινωνικὸν δρᾶμα «Ἡ γειαφετημένη κακοῦργα», τὸ δρόπον βεβαίως δὲν προσῳδίζεται διὰ τὴν σκηνήν.

The Poet. Ο ἐν Λονδίνῳ Ἐλλην «Πανεύμολπος» ἔξεδωκε εἰς τενχή δέκα τρία—κακὸς ἀριθμὸς—τετρατάχια, πεντάτοιχα καὶ ἔξατοιχα, Ἀγγλιστική, διακρινόμενα διὰ τὸν ωνθμόν. Θὰ ἐκδώσῃ προσεχῶς καὶ ἀλλοτενχος.

Ιδιας. Ἐλληνικὸς πολιτισμός. Ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ «Γράμματα». Ἐργανα διὰ τὰς μελλοντικὰς κατευθύνσεις τῆς Ἐλλ. φυλῆς.

Σοδιαλιστικῶν εἰδώλων κατάλυσις. Ὅποδην Παπαμιχαήλ. Ἐν Αλεξανδρείᾳ. Ο συγγραφεῖς ἔκ τῶν πολυμαθεστέρων θεολόγων ἀποδεικνύει, διὰ δοσιαλισμὸς συμφωνεῖ πρὸς τὸν Χριστιανισμόν, διότι ὁ μὲν σοσιαλισμὸς ἀποβλέπει εἰς τὴν ὑλικὴν εντυχίαν τοῦ ἐπιγείου βίου, ἐνῷ δὲ Χριστιανισμὸς ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν πνευματικήν εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ο διαπεριστερος τῶν παρ’ ἡμῖν γεωπόνων κ. Παναγ. Γενναδίος ἔξεδωκε πλῆρες Λεξικὸν Φυτολογικόν, περιλαμβάνον τὰ δύναματα, τὴν ἰδιαγένειαν καὶ τὸν βίον ὑπερδεκασιχίλων φυτῶν, τῶν δύοιν περιστρέφονται ἡ ιστορία, ἡ καλλιέργεια, τὰ προϊόντα καὶ οἱ ρόσοι. Τὸ τεράστιον αὐτὸν ἔργον, ἀποτελούμενον ἐκ 1150 οειδῶν εἰνε προϊόντων τεσσαρακονταετῶν ἐρεύνης καὶ πείρας, χρησιμάτων καὶ διὰ τὸν ἐπιστήμονας καὶ διὰ τὸν γεωπόνους καὶ διὰ τὸν κτηματίας καὶ διὰ τὸν ἀπλόδα φυτανθεῖς. Ἡ χοημοτής, ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ παδοίογια τῶν ἀνθεών, καοπορφόδων δένδρων καὶ σιτηδῶν, διλων τῶν φυτῶν τῶν βιομηχανικῶν καὶ τῶν διακομητικῶν δοσα καλλιέργεινται ἡ δύναντας νὰ καλλιεργοῦνται εἰς τὴν Ἑλλάδα, μετὰ πλήρους ἐπεξηγήσεως τῶν τεχνικῶν δρῶν καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν δυναμασιῶν ἐκτίθενται μετὰ σαρηνελας, ἀκοιβείας καὶ λεπτομερείας θαυμαστῆς. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Γενναδίου τιμᾶ τὴν Ἐλληνικήν βοτανικήν, καθιστᾶ δὲ κοινὸν κτήμα πολιτίμους δύτως γνώσεις.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Διακηρύξτει δι :

Καλούνται διὰ τελευταίαν φοράν οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων ἀμαξῶν καὶ αὐτοκινήτων ποδηλάτων, ὅπως παρουσιάσωσι τὰ ἐπιτάξιμα ταῦτα εἰδη αὔριον Δευτέραν 2 Ιουνίου ὥραν 3-5 μ. μ. πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ταξινόμησιν ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς εἰς θέσους Γουδῆ, ἔνθα τα γραφεῖα τοῦ τάγματος αὐτοκινήτων.

Τὰ ὑπὸ ἐπισκευὴν αὐτοκίνητα δέοντα νὰ δηλωθῶσιν ἐγγράφων κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, δριζομένου ἐπακριβῶς καὶ τοῦ μεροῦς ἔνθα εὑρίσκονται.

Οἱ ἀπειθήσαντες θὰ ὑποστῶσι τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὄριζομένας συνεπείας.
Ἐν Αθήναις τῇ 1η Ιουνίου 1914.

Ο Δήμαρχος
ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ